

kapcsolat

A HEVES MEGYEI KÖNYVTÁROSOK LAPJA

HÍVJUNK ÉLŐ ÍRÓT? KÖLTŐT A
KÖNYVTÁRBA? HÍVJUNK BÁTRAN!

MEGYEI VERSFÜGGŐK

A TÖKÉLETLENÉG DÍCSÉRETE

ÍRÓ-OLVASÓ TALÁLKOZÓ DÁNIEL ANDRÁSSAL A BALATONI KÖNYVTÁRBAN

ISSN 1416 3535

EGER
BRÓDY SÁNDOR
KÖNYVTÁR

ALAPÍTVÁ: 1999. XXV. ÉVFOLYAM, 1-2. SZÁM 2016. NYÁR

ÖTLETEK, MÓDSZEREK KOLLÉGÁINK TARSOLYÁBÓL

KÖLTÉSZET NAPI SZAVALÓVERSENY A HEVESI KÖNYVTÁRBAN

Sok éves, sőt évtizedes hagyománya könyvtárunknak, hogy a költészet napját szavalóversennyel ünnepeljük. Ez az év egyik legnagyobb, legtöbb embert mozgató, irodalomhoz köthető kulturális eseménye városunknak. Ezt csakis együttműködő partnerekkel; járásunk iskoláival, óvodáival, civil szervezeteivel lehetséges megvalósítani. Nagyon fontos az írásos felhíváson túl a személyes kapcsolat, ami ösztönző az évek óta visszatérő versmondók, az új indulók és a könyvtárosok között. Szervezőként nagyon jó megélni azt, hogy várják a gyerekek, pedagógusok, szülők ezt az eseményt. A naptárban előre beírják április 11-hez:

szavalóverseny a könyvtárban.

Ebben az évben hét korcsoportnak szólt a felhívás kedvenc versük előadására. Óvodásoknak, 1-2., 3-4., 5-6., 7-8. osztályosoknak, középiskolásoknak és felnőtteknek. Az idén április 7-én és 8-án került sor a megmérettetésre, ahová 171 versmondó jelentkezett és adta elő választott versét a szakértő zsűritagok előtt. Egy pár évvel ezelőtt még kevesebb korcsoportnak hirdettünk versenyt, most már tudjuk, jó döntés volt a több korcsoportra való kiterjesztés és látjuk, hogy milyen felejthetetlen és kihagyhatatlan élmény a csillogó szemű óvodásokat, kisiskolásokat hallani, az érett lelkületű, mégis gyermeki izgalommal készülő nyugdíjasokat figyelni.

A gyönyörű napsütéses tavaszi napon rendhagyó módon jómagam is versre fakadtam és egy kedves kis tavaszi verssel köszöntöttem a picit izguló gyerekeket és a nagyon izguló kísérőiket. Mi mással is lehetne szebben köszönteni a magyar líra napját, mint egy jól megválasztott verssel?

Tornyai Barnabás: Tavasz dalol

Tavasz dalol,
zeng a hangja,
madár hangol,
ezer fajta!
Szirmok nyílnak
tarka ágból,
lányok nyílnak nagykabátból,
félrelesnek
fiúk felé,
nem is néznek
lábuk elé.
Összefutnak,
hajba kapnak,
zeng a hangja
a tavasznak!

A kicsik érzelmvilágára nagyon odafigyelve és ismerve az apró meglepetések ösztönző hatását, soha nem engedünk el óvodásokat és kisiskolásokat ajándék nélkül. A helyezettek könyvjutalmat és oklevelet kaptak, a többiek emléklapot és egy kis tavaszi hangulatú hűtőmágnest. Természetesen valamennyi helyezett és díjazott kapott könyvet és minden induló emléklapot.

Köszönettel tartozunk és gratulálunk valamennyi résztvevőnek, szülőknek, pedagógusoknak! Ebben az évben is öröm volt ez a nap, ezek a napok!

SZÓNÉ KOVÁCS MÁRTA, HEVES

FOTÓ: JAKAB TIBOR

A HEVESTÉKA KÖNYVTÁRELLÁTÁSI SZOLGÁLTATÓ RENDSZER HÍREI

HÍVJUNK ÉLŐ KÖLTŐT, ÍRÓT A KÖNYVTÁRBA? HÍVJUNK BÁTTRAN!

A könyvtárakban rengeteg olvasnivaló van, de csak néha találkozunk a könyvek szerzőivel. A ma élő írók, költők nem sétálnak be minden nap a könyvtárunkba, de még a boltban, az utcán, a parkban is ritkán találkozunk velük személyesen. Pedig ők is nap mint nap járnak ezekre a helyekre, és a könyvtári meghívásoknak is örömmel tesznek eleget. Sőt, kíváncsiak az olvasók véleményére, reakcióira. Sokan vagyunk, akik kedves emléket dédelgetünk egy-egy íróval, költővel való találkozásunkról, vagy kincsként őrzünk a könyvespolcunkon néhány, a szerző által dedikált könyvet.

Tudjuk azt is, mennyire fontos, hogy a gyerekek már kicsi koruktól sok mesét halljanak, és hogy ebben a családnak milyen nagy szerepe van. Azokon a településeken, ahol a gyerekek a családban nem kapják meg a rendszeres mese-

hallgatás, olvasás élményét, a könyvek közelségét, különösen nagy az óvoda, az iskola, sőt a könyvtár és a könyvtáros szerepe abban, hogy az olvasóvá nevelés kisgyermekkorban elkezdődjön. Hiszen a könyvtáros óriási eszköztárral rendelkezik ehhez: mesélhet, olvashat történeteket, ajánlhat könyveket, olvasnivalót, szervezhet foglalkozásokat és találkozásokat is a könyvek szerzőivel. Ezeket a lehetőségeket meg kell ragadnunk, mert a rendszeresen mesét hallgató, majd olvasó gyermek könnyebben sajátítja el az értő olvasás képességét, illetve válik maga is olvasást szerető és a világot jobban értő felnőtté.

A Bródy Sándor Megyei és Városi Könyvtár minden Heves megyei kistéleplési könyvtárba, amely a Könyvtárellátási Szolgáltatási Rendszer keretében működik, évente 4 alkalommal szervez könyvtári közösségi programot. A Hevestéka programkínálatában Találkozások címmel olyan olvasásnépszerűsítő programokat ajánlunk, amelyekre vendéget hívunk. A vendég személyét a Bródy Sándor Könyvtár Hálózati csoportjának ajánlata vagy a kistéleplési könyvtári munkatárs ötlete alapján, de mindenképpen a település igénye szerint, közösen választjuk ki. A személyes találkozások az alkotókkal életre szóló élményé válhatnak, meghatározhatják a résztvevők könyvekhez, olvasáshoz való viszonyát.

Az elmúlt három évben több vendég (költők, festőművészek, történészek, újságírók) fordult meg a Hevestéka hálózat számos könyvtárában: Bak Zsuzsanna, Barabás Zsófia, Kárpáti János, Lackfi János, Moizer Zsuzsa, Szabó T. Anna, Telegdi Ágnes, Varró Dániel, Vig Balázs. A vendégeket fogadó könyvtáraktól minden esetben pozitív visszajelzéseket kaptunk, a találkozások a résztvevőknek nagy élményt jelentettek, a találkozók után a könyvtár használói szívesen olvassák, forgatják a hozzájuk ellátogató szerzők könyveit.

A 2016. évre olyan heteket terveztünk, amikor minden nap vendég érkezik a Hevestékába. Az egyik ilyen hét a Magyar Költészet Napjának hete volt, és az Országos Könyvtári Napok lesz a következő alkalom.

A szerzők meghívását, a találkozók szervezését, technikai előkészítését a megyei könyvtár hálózati csoportja bonyolítja, a közönségszervezést, a találkozók népszerűsítését a helyi munkatársak végzik. A házigazda könyvtárak számára a találkozók előtt megvásároljuk a meghívott szerzők kötetét, így a találkozásokat a könyvtári munkatársak kellőképpen elő tudják készíteni. A részt vevő gyerekeknek és felnőtteknek lehetőségük van megismerni a meghívott vendég meséit, történeteit, verseit, így még nagyobb érdeklődéssel várják a személyes találkozást.

A Bródy Sándor Megyei és Városi Könyvtár meghívására 2016 tavaszának 6 napján 7 kortárs író, költő, zenész kalandozott megyénk 14 kistéleplésén, ahol összesen 475 résztvevőnek szereztek felejthetetlen élményt. A találkozásokon átélt élmény tovább él, nyitást, kapcsolódást jelent a vendéghez, önmagunkhoz, egymáshoz és a világhoz. Ezért bátran hívunk vendéget a könyvtárba.

A HÁZIGAZDÁK GONDOLATAI A TAVASZI TALÁLKOZÓKRÓL

Finy Petra Kömlőn és Pélyen

„Az óvoda nagycsoportos óvodásai kalandos utazáson keresztül, interaktív módon ismerhették meg az író műveit. A közös játékban aktívan részt vettek és a kezdeti megilletődés után felszabadultan, jókedvűen voltak részesei az előadásnak. Petra személyében egy nagyon közvetlen, kedves embert ismerhettek meg a gyerekek.”

MÉRCSENÉ HUSZTI MÓNIKA, KÖMLŐ

„Az író játékos, interaktív előadásán mutatta be könyveit az iskolás gyerekeknek, akik aktívan és vidáman vettek részt a kalandozásokban. Az író játékos formában juttatta sokféle, szerteágazó, hasznos és tanulságos információhoz a gyerekeket.”

HORVÁTH TAMARA, PÉLY

A KÖNYVTÁROSI ÉLET IGEN IZGALMAS ÉS SOKSZÍNŰ

A Bródy Sándor Megyei és Városi Könyvtár 2015-ben alapította "Az év Heves megyei könyvtárosa" címet, amelyet azon KSZR könyvtári munkatársak kaphatnak meg, akik munkájukkal kiválóan hozzájárulnak a HEVESTÉKA könyvtárellátási szolgáltató rendszer küldetésének megvalósításához.

A kitüntetett címet 2015-ben Tarnaméra könyvtárosa, Rauf Zsanett kapta, aki 2014 tavaszától könyvtáros a településen és kinevezését követően azonnal fiatalos lendülettel vágott bele a munkába. Mi áll a cím elnyerése mögött és kicsoda is Rauf Zsanett? - kiderül a vele készített interjúkból.

- Milyen érzés volt, amikor tavaly szeptemberben, a maklári szakmai napon megláttad polgármester urat a virággal a kezében? Mi volt az első gondolatod?

Nagyon meglepődtem Tímár László polgármester urat látva és akkor már kezdtem sejteni, hogy valami készülődés van. Nagyon boldog voltam, amikor Tózsér Istvánné Géczy Andrea igazgató asszony bejelentette, hogy 2015-ben a az Év Heves megyei KSZR könyvtárosa címet én nyertem el. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani a Bródy Sándor Megyei és Városi Könyvtárnak, Tímár László polgármester úrnak, illetve a tarnamérai könyvtár olvasóinak, akik lehetővé tették, hogy ebben a kitüntetésben részesülhessek.

- Milyen a tarnamérai könyvtáros élete? A település életében milyen szerepet tölt be nálatok a mindenkori könyvtáros?

Nálunk Tarnaméran a könyvtárosi élet igen izgalmas és sokszínű. A különféle programok miatt mindig újabb és újabb oldaláról ismerjük meg a könyvtár, a könyvtáros. Bizalommal fordulnak hozzám a település lakói, ha bármilyen segítségre van szükségük. Nagyon örülök annak, hogy sikerült megismertetni az emberekkel a könyvtár új arculatát. Jól esik az, amikor olyan visszajelzéseket kapok a falu lakosságától, hogy az utóbbi időben szépen fejlődik a könyvtár és elégedettek a könyvtári szolgáltatásokkal, a könyvekkel és velem, a könyvtárossal is.

- Könyvtárosként aktív szereped van a falu kulturális életében, láthatóan kiemelten kezeled a falu lakosságának igényeit. Mi alapján választod ki, hogy milyen programokat szervezel a könyvtárba?

Úgy gondolom, hogy nagyon fontos az előzetes igényfelmérés a programok szervezése előtt. Általában úgy alakítom a könyvtári programokat, hogy azok minden korosztály számára megfelelőek legyenek.

- Milyen a kapcsolatod a helyi intézményekkel és a civil szervezetekkel?

A Tarnamérai Napsugár Óvodával, a Tarnamérai Általános Iskolával, illetve több civil szervezettel (pl. Tarnamérai Nyugdíjas Egyesület) is szoros kapcsolatban állok, hiszen nagy részét képezik a könyvtár olvasói állományának, a könyvtári látogatóknak.

A programjaim egy részét gyermekeknek szervezem, éppen ezért úgy gondolom, hogy a mindennapokban fontos a kapcsolattartás, így a programok szervezése is könnyebb, hiszen sok időt töltök a gyerekek, iskolai, óvodai dolgozók között, jobban megismerem az igényeiket, sőt még a kedvenc könyveiket is.

- Melyik program(sorozat)odat tartod a legsikeresebbnek?

Erre egyszerű a válasz: az összeset. Számomra minden olyan rendezvény, amelyen a résztvevők jól érzik magukat a könyvtárban, valamit alkothatnak, újat ismerhetnek meg mind sikeres. Ha mégis választanom kellene, akkor idesorolnám a baba-mama foglalkozásokat, a húsvéti és karácsonyi kézműves foglalkozásokat, a tavaly megrendezett mesemondó versenyt, az olvasói pályázatot, a két éve már-már hagyományként megélt könyvtártúrákat a Bródy Könyvtárban, és a legutóbbi nagy sikert: az író-olvasó találkozót, amelyen Nyulász Péter kortárs író látogatott el hozzánk. Nem utolsó sorban, talán azt mondhatom, hogy mégis mindközül a legnagyobb sikert az E'mese vár programsorozat aratta. Szívmelengető volt látni a gyerekek arcát a könyvtári környezetben, mesehallgatás közben, nem beszélve arról, hogy milyen lelkesedéssel készítették el a kézműves anyagokat és mennyire örültek a jutalomkönyveknek.

- Láthatóan nagy hangsúlyt fektetsz a könyvtár webes megjelenésére. Mit gondolsz mennyire hasznosul a webszerkesztési munkád és a facebook megjelenésbe fektetett munka?

Már a munkám kezdetén az egyik legfontosabb dolognak tartottam, hogy a könyvtárat a weben keresztül is meg lehessen találni, el lehessen émi. Elsőként a könyvtár facebook oldalát hoztam létre, amin keresztül értesülhettek az olvasók az újdonságokról, a könyvtári rendezvényekről. Ez volt az első lépés, amivel fel szerettem volna hívni az emberek figyelmét arra, hogy megismerjék a könyvtár új arculatát, a folyamatosan megújuló könyvkínálatot és a kibővült lehetőségeket. Mivel az önkormányzat részéről szabad kezet kaptam, így igyekeztem egy olyan felhasználóbarát könyvtári honlapot létrehozni, amely tükrözi a könyvtár új arculatát, elérhetőek a legfrissebb hírek, a rendezvényekről készült cikkek, képek, a legfrissebb könyvek, közérdekű információk. A könyvtári honlap létrehozásába fektetett munka megérte a fáradságot, mert az olvasók szívesen böngészik a legfrissebben feltöltött anyagokat. Több olvasó már célirányosan jön be a könyvtárba, hogy a honlapról már kiválasztott új könyvet kikölcsönözze.

- A weben túl, hol hirdeted még a könyvtári programjaidat?

A könyvtári rendezvényekről minden esetben készítek plakátot, amelyeket a faluban található hirdetőtáblákra - illetve a forgalmasabb boltokban is - ki szoktam tűzni. Emellett természetesen az óvodába és az iskolába is szoktam küldeni egy-egy példányt.

- Mit lehet tudni rólad a könyvtáron túl?

Tarnaméran élek a párommal. Hobbim a fotózás. Még gimnazista éveim alatt alakult ki ez a szenvedély, amit azóta is űzök. Szívesen fotózok gyerkőcöket, de több esküvőn is volt szerencsém részt venni fotósként. Kedvenc témám azonban a portréfotózás.

AZ INTERJÚT KÉSZÍTETTE: KOMLÓ-SZABÓ ÁGNES, EGER, BRÓDY SÁNDOR KÖNYVTÁR

(PAPÍR)ÉLET A FÖLDÖN

A Föld napja alkalmából „Élet a Földön” címmel rendhagyó kiállítással készültünk a domoszlói könyvtárban. A kiállítás során olyan papírból készült állatfigurákat mutattunk be, melyet egy általános iskolás testvérpár (Molnár Gréta és Molnár Dóra) készített. Az aprólékos és nagy kezűgyességet igénylő munka jól megfigyelhető minden egyes elkészült állatfigurán. A lányok igazán kitettek magukért. Közel 30 darab, élethű állatkát bocsájtottak a rendelkezésünkre, hogy azt a kiállítás keretein belül közszemlére tehessek. Igyekezünk ezeket az állatokat a saját életterükhöz hasonló díszletbe illeszteni. Gréti még ceruzarajzokat is hozott nekünk, amit szintén ő készített, és amik szintén állatokat ábrázolnak. Ezekkel a rajzokkal lett teljes a kiállításunk.

BEKOPOGTAT A TAVASZ

A domoszlói könyvtárban a tavaszi szünetben kézműves foglalkozást tartottunk azoknak az általános iskolás diákoknak, akik szerették volna kissé változatosabban és értékesebben eltölteni a szünidő egy részét. Az érdeklődő gyerekek tavaszi ajtódíszeket, ajtókopogatókat készíthettek koszorú alapból, színes szalagok felhasználásával. Szobbnél szebb és igazán színes tavaszt és nyarat idéző mesterművek kerültek ki a szorgos kezek közül. Az elkészült díszeket a foglalkozás végeztével nagy örömmel vitték haza a gyerekek.

MEGYEI VERSFÜGGŐK

Feldebrő | Maklár | Mátraszentimre | Mikófalva | Szilvásvárad | Tarnalelesz | Zagyvaszántó

Lackfi-poszt

A program szervezésekor nem gondoltuk, hogy Lackfi János is csatlakozik a megyei akcióhoz. A József Attila-díjas költő a mátraszentimrei könyvtárban járva egyik kedvenc versét írta fel a versfelhőkkel teli molinóra.

"Nekik ez igazi ünnep volt..."

Tarnaleleszen a Szociális Otthon lakói sem maradtak vers nélkül - ők nem tudtak kimenni az utcára, így a könyvtár munkatársai ellátogattak hozzájuk. Az otthon lakói József Attila verseket kaptak emlékébe. A gyengéltárokra gondolva néhány verset fel is olvastak a könyvtárosok.

Rajzolás vers

Kanyar, kanyar, kacskaringó,
Ágoston a nagy rajzoló.
Utat fest és kereket,
Csudálatos gépeket!

B. Kis Ágoston feldebrői óvodás saját verse

Posztolj verset a könyvtár elé!

A Bródy Sándor Megyei és Városi Könyvtár 2013-ban próbálta először az olvasókat versposztolásra bírni: akkor a könyvtár épületének rokokó erkélyét tartó oszlopokat lepték el versek a költészet napján. A következő évben slam poetry napot tartottunk zenei gyűjtemény udvarán, majd 2015-ben nagyot léptünk, csatlakoztunk a Gittegyelet költészeti napi verskommandójához: a *Posztolj verset a térre!* programmal az egész Dobó teret versfüggővel hálóztuk be. Idén még nagyobbat álmodtunk, amikor a megye kiskönyvtárait is megszólítottuk, hogy csatlakozzanak a Bródy könyvtár versposztolós programjához.

Az egri megyei könyvtár nagy gondot fordít arra, hogy olyan programokat, ötleteket is átadjon a HEVESTÉKA könyvtárellátási rendszerhez tartozó kiskönyvtáraknak, amelyek - ahogy mondani szoktuk - a "semmi jegyében" is megvalósíthatók. A *Posztolj verset a könyvtár elé!* felhívás tipikusan ilyen jellegű rendezvényötlet volt, hiszen a megvalósításhoz csak jó szervezőkészségre, verskedvelő olvasókra, papírra, celluxra és egy gombolyag madzagra volt szükség.

A kollégákat e-mailben és a HEVESTÉKA Heves megyei KSZR

Száztizenegy vers

A zagyvaszántói könyvtár kerítése elég hosszú ahhoz, hogy elférjen rajta 111 darab tarkabarka, szélben libbenő, szívet melengető, vagy az élet nagy igazságait megfogalmazó röpke sor. József Attila 111. születésnapján a könyvtár környékén sétálók vagy biciklizők közül sokan megálltak és mosolyogva olvasták a verseket.

Verset tessék!

Makláron is nagy sikere volt a posztolásnak. Az óvodások elhozták egy tavaszi versüket, közösen elszavalták, majd kifüggesztették a könyvtár elé. Később a felső tagozatosok rohamozták meg a könyvtárat, kikeresték kedvenc költőjük egy-egy versét, majd posztolták. Aztán "elszabadultak a rímek", a gyerekek ugyanis verseket osztogattak a makláriaknak, így a járókelőknek is jutott a költészetből.

könyvtárosok zárt facebook csoportban szólítottuk meg:

"Nincs ötletek, mit csináljatok a költészet napján a könyvtárban? Csatlakozzatok a Posztolj verset az utcára! 2016 programhoz. Kérjétek meg az olvasóitokat, vagy egy kiválasztott iskolai csoportot, hogy hozzák magukkal kedvenc versüket egy lapon (vagy adjatok a kezükbe papírt, tollat és egy verses kötetet és biztassátok őket, hogy legalább egy versszakot másoljanak ki a nekik tetsző versből), majd keressetek a könyvtár közelében egy olyan falfelületet, ahová felragaszthatják a verseket. Esetleg csináljatok versfüggőt, mint mi: feszítsetek ki a könyvtár elé egy madzagot és erősítsétek arra a verseket, hadd fújja őket szél..."

A felhívásra hat KSZR könyvtár jelentkezett: Feldebrő, Maklár, Mikófalva, Szilvásvárad, Tarnalelesz és Zagyvaszántó.

Egyértelmű siker

A kollégák visszajelzése alapján az olvasók, járókelők, biciklizők, boltba sétálók, iskolába igyekvők érdeklődéssel, pozitív, olykor humoros megjegyzésekkel fogadták az akciót. Volt, ahol azt hitték lefestették a könyvtár előtti korlátot, azért vannak rajta papírok; de olyan település is akadt, ahol egy járókelőnek annyira megtetszett az egyik vers, hogy megkérte a könyvtárost, az ünnep végén hadd "lopja haza" azt a kerítésről.

Sose látott tehenet - de verset igen!

Mikófalván még az első osztályosok is lelkesen másolták a kedvenc verseiket, többek között Móricz Zsigmond: Török és a tehenek és Zelk Zoltán: Tavasz című művét.

Írtam egy verset, hozhatom?

Szilvásváradon közös alkotómunka folyt az iskolában található könyvtárban. A gyerekek együtt választották ki és másolták le a verseket a posztoláshoz, de volt, aki saját verssel érkezett a versfüggőhöz.

A kollégák a felhívásokat jellemzően a facebookon, célzott e-mailekben, a település honlapján tették közzé, de az offline megoldások is népszerűek voltak: iskolába, boltba, hivatalba, rendelőbe tűzték ki a felhívásokat.

Posztolt az óvodás, az iskolás, az állatorvos, az aljegyző, a pedagógus, a nyugdíjas, Lackfi János, költőóriás, a helyi és a módszertanos könyvtáros. De aki nem tudott eljönni annak sem kellett elkeserednie, a kollégák letöltötték és kinyomtatták az e-mailben kapott szövegeket, átvették az utcán a verses lapokat, hogy aztán ők csipeszeljék ki azokat a madzagra.

Volt, aki csak lazán lefirkantotta a verssorokat, mások színezték, rajzoltak is a rímek mellé. Volt, aki wordben szerkesztett szöveget hozott, mások tollal írtak, de akadtak olyanok is, akik beültek a könyvtárba, hogy az ottani verseskötetektől másolják ki kedvenc soraikat.

A legtöbben József Attilát idézték, de népszerűek voltak Tóth Krisztina, Lackfi János, Petőfi Sándor és Wass Albert versei is.

A hat település mindegyik könyvtárosa azonos véleményt fogalmazott meg: remélik, hogy sikerült hagyományt teremteniük idén, és jövőre újra versbe öltöztethetik majd a könyvtárak környékét. Mi, egriek pedig bízunk benne, hogy 2017-ben még több kistéleplési könyvtár csatlakozik a rendhagyó költészet napi ünnepléshez.

E'MESE CSAPAT APCON, AVAGY EGY CSOPORT TOVÁBBÉLÉSE

Az E'mese vár a Bródy Sándor Könyvtár olvasásnépszerűsítő programsorozata a kisiskolások számára a KSZR könyvtárakban. Mi falusi könyvtárosok ezzel a programmal lehetőséget kaptunk arra, hogy egy jól átgondolt, technikailag, személyek vonatkozásában jól kidolgozott programcsomag lendületével gyerekcsapatunkat meséket szerető közösséggé formáljuk.

Itt Apcon a próbákat kiálltuk, és nagy örömmre a folytatás is sikeresen alakul. Már az elején elhatároztam, hogy a próbák teljesítése során megszokottá vált kétheti rendszerességet tartatni fogom, mert minden közösség alapja a minél többszöri találkozás. Az első plusz találkozón a 2. próba színjátszós bolondozását ismételtük meg a *Zöldszakállú király* mesét vittük színre. Együtt készítettük el jelmezeket, rajzoltuk meg a kellékeket, majd következett az előadás. A gyerekek határozottsága a szerepválasztásban és a jelenet előadásában is látható volt: pontosan tudták, hogy melyik szereplőt szeretnék eljátszani és hogyan. A narrátor szerepét én vállaltam fel, így állt össze kerek egészé a mese, az előadás. A jókedv azért megvolt, a jelenet végén a „nagy lakodalmat csaptak” rész sikerült a legjobban kellő tánccal és kurjongatással.

A második plusz találkozón a papírszínház próbát ismételtük meg, amelyhez szintén nagy kedvvel fogtunk. Az *elrabolt királykisasszony* mesét dolgoztuk fel, de az újonnan csatlakozóknak bemutattam, hogy mi is az a papírszínház a *Piroska és a nagy Mágus* mesével. Ezen a találkozón már tízen voltunk, mindenkinek jutott egy-egy rész a meséből, amit gondosan megrajzolt és elmesélte a hozzá tartozó meserészt. Több gyereknek is tetszett ugyanaz a rész, így egy adott meserészletet többször is megjelentettek a rajzaikban. Az előadás olajozottságán nem rontott semmit ez az apróság. Szép kerek történeté formálódott a mesénk.

Ezen a találkozón fogalmazódott meg bennem, hogy valami szellemi többletet kell beletenni a programba, mert a Bródy Könyvtártól kapott sémát már kétszer megcsináltuk (színjátszás, papírszínház) és unalmassá válhat az ismétlés. Egy apci mesemondó bácsit hívtunk meg a következő összejövetelünkre, aki két állatmesét mesélt el nekünk. Kis barátaim így a mesélés másik formáját is megismerhették: az élő mesemondást.

Tavasszal mint mindenki, mi is nagyon szeretünk a szabadban lenni, így a sokadik alkalmunkat a könyvtár melletti játszótéren tartottuk. Itt két mese közül választottunk egyet, amit többszöri próbák után fogunk előadni a falu közönségének (szülőknek, nagyszülőknek). A napsütés, a játékok voltak elsődlegesek ez alkalommal, de a már megszokott öröm és vidámság ekkor sem maradt el. A meséket közösen olvastuk, mindenki szívesen olvasott

egy-két bekezdést. A gyerekek, mint a kismadarak egy kicsit az asztalhoz ültek, beszélgettünk, olvastunk, kiosztottuk a szerepeket, aztán a gyerekek máris továbbröppentek libikókázni, gólyalábazni, csúszkálni. Érdekes volt megélni, hogy a játszótér közönsége is csatlakozott hozzánk laza formában.

Csapatunk folyamatosan bővül, erősödik. Az E'mese várhoz tartozni már jelent valamit a gyerekek között. Jó együtt lenni, néha veszekedve, néha sírva, sokat nevetve. További terveim is vannak: egy tehetségfejlesztő pályázatba szeretném ezt a kezdeményezést bekapcsolni, és így tovább szélesíteni a lehetőségeket. Szeretnék bevonni más személyeket: író, drámapedagógust, színészt, zenetanárt. Jó lenne eljutni közösen színházba, kiállításra, sőt szervezni szeretnék majd egy pár napos tábor is.

Azt gondolom, hogy az E'mese vár még csak most kezdődik igazán számunkra...

KOVÁCS TIBORNÉ, APC

TiniZug

Középpontban a tini olvasók

A TiniZug fiatalokat megszólító új közösségi tér, melynek kialakítása során azt a célt tűztük ki, hogy egyfajta hidat képezzünk a gyermek- és a felnőtt könyvtári részleg között. Átadása a 10. Országos Könyvtári Napok egyik záróprogramjaként valósult meg. Az új állományrészben szépirodalmi és szakirodalmi könyvek mellett, DVD-eket és folyóiratokat is böngészhetnek az olvasók. A Nemzeti Kulturális Alap által támogatott Kamaszokra hangolva című pályázatunk megvalósítása során olyan írókat, költőket hívtunk meg havi rendszerességgel a TiniZugba, akik szívesen működtek együtt a tinédzser korosztállyal. Vendégeink voltak: Méyszöly Ágnes, Szálinger Balázs, Kalapos Éva, Lázár Ildikó és Szabó Tibor Benjámin.

„Avasd be Te az olvasót kedvenc könyveid világába!” mottóval indult el hat hónapja a Bródy Sándor Megyei és Városi Könyvtár olvasásnépszerűsítő vetélkedője a tini korosztály számára.

Az ötlet egy szakmai előadásra utazva született. Számtalan olvasást népszerűsítő programról hallhattunk az elmúlt

időkben (pl.: a budapesti „Kerületünk Könyvkirályai” és a gödöllői „Olvasók Diadala”), melyek minket is inspiráltak. Továbbgondoltuk őket, figyelembe vettük a helyi adottságokat, megnéztük több könyvesbolt fiataloknak szóló sikerlistáját. Így esett a választásunk A beavatott című trilógiára, amely végül az alapját szolgáltatva A Nagy Könyves Beavatás című játéknak.

A versengés 2015. október 11-én, a Könyves Vasárnapon indult, ekkor tartottuk meg a Választási Ünnepeket, melynek során a jelentkező diákokat hét csoportba sorsoltuk, így jött létre a Barátságosak, a Bátrak, a Csoportnélküliek, az Elfajzottak, a Műveltek, az Önfeláldozók és az Őszinték csapata. In-

*„Egy igazi érzelmi hullámvasút ez a könyv.
Gyönyörű, de szomorú történet,
s tényleg ettől olyan igazi.”*

A Bátrak tollából

entől kezdve pedig nem volt megállás a játékosok számára, fél éven át mérték össze erejüket, kreativitásukat, kitarításukat egymással. Minden csoport egy általunk összeállított könyvlistáról választhatott hónapról hónapra két újabb könyvet. Az úgynevezett „Könyvválasztóban” egyaránt megtalálhatóak voltak kortárs magyar és külföldi szerzők könyvei, illetve néhány klasszikusnak számító mű is bekerült a lista.

A tinik közösen írták meg a könyvajánlóikat, itt választhattak, hogy rövid összefoglalót készítenek a történetről

vagy előre megkezdett mondatokat fejeznek be (*Azért tetszett a könyv, mert..., Kedvenc szereplőm..., vagy Megváltóztatnám a könyvben...*). Ezt követően 10-fokú skálán értékelték a könyveket (pl.: *őszinteség, bátorság, önfeláldozás, barátság, műveltség, romantika*), közben egy kiválasztott műhöz kreatív feladatként készíthettek montázst, szövegfelhőt, újra tervezhették a könyvborítót, megjeleníthettek egy jelenetet fotó formájában a műből, illetve zenei aláfestést választhattak az olvasmányhoz.

Az online versengés mellett havonta találkoztak kortárs magyar írókkal is a fiatalok. A minden hónap végén beérkező élményeket és a kreatív feladatokat folyamatosan töltöttük fel a könyvtár honlapjára (www.brody.iif.hu/hu/tinizug), s rendhagyó módon könyvtárunkban a polcokon egyfajta könyvjelzőként is megjelenítésre kerültek. A játék blogján (anagykonyvesbeavatas.blog.hu), jelenleg is elolvasható mind a 84 könyvajánló. 2016. április 27-én mindenre fény derült,

7 tini csapat

győztest hirdettünk. Az olvasásnépszerűsítő játékot végül a hatvani Széchenyi István Római Katolikus Középiskola csapata, a *Csoportnélküliek* nyerték meg. Külön jutalmaztuk A Nagy Könyves Beavatas *Legjobb könyvajánlóját* és a *Legjobb kreatív feladatát*. Előbbit az egri Andrassy György Katolikus Közgazdasági Középiskola *Bátrak* csoportja, utóbbit szintén az egri Andrassy György Katolikus Közgazdasági Középiskola *Barátságosak* diákjai vitték haza.

6 hónap alatt

Nem titkolt célunk volt a program elindításakor, hogy az olvasás élménnyé váljon és hasznos időtöltés legyen a tinik körében; két kötelező olvasmány között pedig tartsanak egy kis szünetet, olvassanak nekik szóló könyveket és a számítástechnika adta lehetőségekkel dolgozzák is fel őket. Az ajánlók nemcsak tiniknek szólnak, a Bródy olvasótábora mindig nagy kíváncsisággal várta a hónap végét, hogy olvashassa az egyedi könyvajánlókat, hiszen a legmeggyőzőbb érv szólt mellettük, a saját tapasztalat, a saját élmény átadása.

84 könyvet olvasott el

A győztes csapat, a *Csoportnélküliek* az eredményhirdetésen

KÖNYVTÁRAT AVATTUNK A CSODÁLATOS FEKVÉSŰ FEDÉMESEN

Szeretném megköszönni a Bródy Sándor Könyvtárnak a lehetőséget, hogy ilyen szép, megújult könyvtárban dolgozhatok.

Már régóta könyvtáros vagyok, de volt olyan időszak is, amikor rám sem nyitották az ajtót. Amióta a Bródy Könyvtárnak a szolgáltató helye vagyunk, egyre jobban nő könyvtárunk látogatottsága.

A régi könyvek közül sokat kicseréltünk, helyette tartós letétként a Megyei Könyvtártól sok szép új könyvvel gazdagodtunk. Emellett 3 havonta az ideiglenes letéti könyvek is rendszeresen cserélődnek. Van olyan használó, aki a folyóiratok miatt néz be a könyvtárba, van, aki a könyvek miatt, és van, aki internetezni.

Valóban igaz, hogy elmúlt már az az idő, amikor valaki bejön a könyvtárba, kikölcsönzi a könyvet, elolvassa, majd visszahozza. Ez a mai technikai világban már nem így működik. A könyvtáros feladata az, hogy valami úton-módon becsábítsa az embereket. Erre megvan a lehetőség, mert évente négy alkalommal a városi könyvtár munkatársai tartanak előadásokat, játékos foglalkozásokat. Könyvtárosként én is igyekszem programokat szervezni. A kézműves foglalkozások a gyerekek körében nagyon beváltak. Advent előtt mi, felnőttek is összegyűltünk: adventi koszorúkat, asztaldíszeket készítettünk. Ez nagyon jól sikerült.

Idén beindult a könyvtármozi is: havonta

egy alkalommal a KönyvtárMozi weboldalán választunk filmet, amelyet a NAVA oldaláról vetítünk.

A Bródy Sándor Könyvtár Igazgató Asszonya (ha jól emlékszem) egyszer azt mondta, ha valaki jelentkezni akar a könyvtáros szakra, és megkérdezik tőle, miért akar könyvtáros lenni, soha ne mondja, hogy azért, mert szeret olvasni, vagy szereti a könyveket, hanem azért, mert szeret emberekkel foglalkozni. Mivel én most nem felvételizem, azt mondom, hogy én szeretek olvasni, szeretem a könyveket megfogni, lapozgatni, rendszerezni. Egy szóval, engem megnyugtat a könyvek közelsége. A könyvek nyugalmat árasztanak.

Végül, szeretném megköszönni Szabó Klaudiának a közreműködését. Ő nagyon sokat segített, különösen a technikai résznél tanultam tőle sokat, mert én nem mozgok otthonosan ezen a területen.

Még egyszer köszönet mindenkinek, és igyekszem minden tőlem telhetőt megtenni a továbbiakban is.

VARGA FERENCNÉ, FEDÉMES

A TÖKÉLETLENSÉG DÍCSÉRETE A DIS-KURZUS TOVÁBBKÉPZÉSEN

DISKURZUS 2016 FEBRUÁR 29. GYERMEKKÖNYVTÁR

Mottó:

"Ha gyorsan akarsz haladni, menj egyedül,
ha messzire akarsz jutni, menjetek együtt."
(afrikai közmondás)

Emberek vagyunk. Emberként útkeresők, szeretnivalón botladozók, segítők és segítségre szorulóak. Emberként könyvtárosok és könyvtárosként emberek. Tökéletlenek. Ám ha igyekszünk minél jobban csinálni dolgainkat, akkor bizonyára elég jól fogjuk csinálni. Naiv elszántságunk, eszemment ötleteink, ügyefogyott próbálkozásaink mégiscsak közelebb visznek a tökéletességhez. Dicsérjük hát tökéletlenségeinket. Így szökőévben különösképpen.

Ezekkel a sorokkal hívoztuk a résztvevőket módszertani műhelyünk újabb eseményére februárban. Sokan eljöttek. Izgalmas és örömteljes, felszabadító és elgondolkodtató együttléte hozott a nap minden résztvevőnek.

A diskurzus előadásainak tömörített változatát adjuk most közzé - sajnos nem a teljességre törekedve.

Horváth Judit pszichológus, biblioterapeuta – köztünk maradjon: moralista és humanista amicus – kétórás lenyűgöző és elbűvölő előadásának anyaga (A tökéletlenség dicsérete) önmagában megtöltene egy komplett Kapcsolatot. Talán egyszer lesz módunk leközoelni.

Itt van azonban a "négyek" esszenciális írása.

Bálintné Fadgyas Eszter, Komló-Szabó Ágnes, Pauer Erika és Pintérné Pordány Mária egészen szubjektív szemszögből közelítette meg a tökéletesség/tökéletlenség témakörét. Éppen ez a fajta szubjektivitás hatott hihetetlenül felszabadítóan a résztvevőkre.

- Hát nem csak én? Ő is? Más is? Akkor én... HURRÁÁÁÁÁÁ!

A diskurzus során "észbontó" játékok segítették a rálátást egymásmagunkra. Ezek leírása újabb sok-sok oldalt venne igénybe, amire itt és most nincs lehetőség, de nincs is igazán szükség. Ami igazán fontos volt belőle, a derű, a fel- és ráismerések, a jókedv, a szellemi, lelki "görcsoldás" megtörtént. Ki-ki vitte magának – a többi jóval együtt – útravalóul.

Talán tart még ezekből a "hamubasült pogácsákból" szűkösebb napjainkra valamennyi.

LUZSI MARGÓ, EGER, BRÓDY SÁNDOR KÖNYVTÁR

NEMTUDOMKA, AVAGY A KISHIT FELETTI GYŐZELMEK ÚTJAI

Sokszor tétlenül állunk a cselekvés helyett – hiszen úgy gondoljuk, valami még hiányzik, még nem állunk rá készen. Ez persze előfordulhat, de ha túl sokáig egyhelyben járunk, ott a veszély, hogy esetleg feladjuk. Valóban nem tudom? Már eldöntöttem, hogy miért nem fog sikerülni, s ezt biztos érvekkel alá is tudom támasztani. Megéri? Vagy inkább éri meg próbára tenni magunkat, s rácsodálkozni: nocsak, ebből még lehet valami!

Mondjuk például lecsúszhatunk egy vízi csúszdán, megtanulhatunk autót vezetni, vagy úszni a víz alatt.

Arról már nem is beszélve, hogy milyen nagyszerű, ha a munkánkban hozunk létre valami újat. Olyat, amit még sosem próbáltunk, s így megküzdve a bennünk lévő bizonytalansággal, talpra állítjuk önbecsülésünket is. Sok-sok lépés kell hozzá, saját ötletek, mások biztatása és ötletei. Összegyűjteni mindazt, amiből választhatunk, elővenni régen pihenni tért tudásunkat, képességünket is. Ehhez persze először szükség van egy jó adag bátorságra. Mert az ember sokszor fél. Hogy pontosan mitől? Itt van például Kicsibácsi:

- Mindössze három dolog kelt olykor aggodalmat bennem – mondta egy borús délutánon Kicsibácsi Imikémnek, a felhúzható bádognyúlak. – Az Irgalmatlan Csontmorzsoló, egy mindent elsőprő tengeri szökőár, valamint az, hogy egy napon tévedésből királlyá választanak. Aztán rájön egyszerre csak, hogy: az első nem létezik, a második ugyan létezik, de mifelénk semmi esélye nincs, hogy megtörténjen, a harmadik pedig, ugyebár, a hozzám hasonlókkal még véletlenül sem fordulhat elő. Úgyhogy, ami engem illet, egyelőre jól alakulnak a dolgok."

Dániel András: Kicsibácsi és Kicsinéni (meg az Imikém)

Ezektől a félelmektől kell megszabadulnunk, aztán jöhet a cselekvés ideje. Persze, ilyenkor az ember szeretné, ha minden tökéletes lenne, minden tévedés és hiba nélkül véghezvinné tervét és ez rendben is van. De az biztos, hogy nem így lesz és nem is ez a lényeges. A fontos az, hogy ebből a sok-sok örömmel végzett tevékenységből legyen változás. Számomra a legtöbbet az jelenti, hogy azzal, amit teszek, bátorságot adok másoknak is.

Zárásképpen, példának és egyúttal biztatásul elmesélek egy történetet. Bükkszéken történt egy Cirókán, hogy egy anyuka kijelentette: az ő hangja nem jó, nem tud énekelni, ezért soha nem is énekel. Aztán a biztatásomra mégis bekapcsolódott az altatódal éneklésébe és a hatás, amit a kisfiából kiváltott, elmondhatatlan. Csodálattal figyelte édesanyját, közben örvendezve kurjongatott. Ezzel mindent elmondott. Édesanyja pedig megértette, hogy gyermekének az ő hangja a legszebb hang, az ő éneke a legboldogítóbb ének.

BÁLINTNÉ FADGYAS ESZTER, EGER, BRÓDY SÁNDOR KÖNYVTÁR

HOGYISHÍVJÁK, AVAGY HOGY MONDJUK A HOGYISHÍVJÁKOT?

Mottó:

szórakozottan, / más valaki arcával / mosolyodtam el
(Fodor Ákos)

A tökéletlenség dicséretére kitűzött napunkon a „hogy mondjuk a hogyishívjákat” témáját választottam. Azt szerettem volna kivesézni: meddig éri meg becsomagolni a gondolatainkat, mikor vagyunk kötelesek szépíteni azokat, és mikor kell hangot adunk tisztán és egyenesen a fejünkben megformálódott gondolatnak.

A témával kapcsolatban kizárólag a munkakapcsolatokra koncentráltam.

A könnyebb érthetőség kedvéért, no meg a gyors, "ütős" problémafelvetés és megoldási mód szemléltetése érdekében egy szituációs performanszt alkalmaztam.

Az első szituációban az e-mailváltás egy módszertanos és a méltán nagyhírű hevesropogósi könyvtári szolgáltató hely könyvtárosa között zajlott - két különböző verzióban. A két levélváltás különbsége az volt, hogy az első típusban öt, a másodikban három levél nyújtott megoldást ugyanarra a problémára. Az elsőben a hevesropogósi könyvtáros, Macskaháti Jolán csak a sokadik levelében vállalta fel a problémáját. A másodikban viszont már rögtön az elején megtette ezt - így rövidebb idő alatt megoldódott a levelezés során felvetett probléma: Macskaháti Jolán hamarabb elérte a célját; a módszertanosnak több ideje maradt az egyéb munkafolyamatokra.

Következtetésként azt vontuk le, hogy ha időben és határozottan lépünk, hamarabb megkapjuk, amit akarunk. Ha mégsem, akkor meg legalább hamarabb megtudjuk, hogy hiába várunk. Azt is megfogalmaztuk, hogy fölösleges lefutnunk száz kört egy témával kapcsolatban, hiszen többnyire már a startnál meg tudhatjuk, amire kíváncsiak vagyunk, vagy megkaphatjuk, amit szeretnénk.

A második szituációban a már jól ismert hevesropogósi táj mellett a hajdúropogósi vidéket is bejártuk. Két megye, két falu, két könyvtár, hasonló gondok: mindkét településen bajban a könyvtár, tarthatatlanok az állapotok. A könyvtárakról mindkét helyen megindulnak a tárgyalások. Az egyik faluban utalásokkal tele tüzdel, hatalmas csomagolópapírokkal fedett szavak hangzanak el, üres ígéretek hangzanak el; a másikon határozott, humorral átszótt, talán keménynek is mondható mondatok, mindenféle védőborítás nélkül.

Hol indul el a változás? Hol marad minden a régiben? A második megoldást szavaztuk hatékonyabbnak, a tapasztalat is ezt igazolta. Abban pedig egyetértettünk, hogy túl sok időt töltünk taktikázással, miközben elfelejtjük, milyen a valós élet. Mentség az, hogy manipulatív világban élünk?

Összegzésként arra biztattuk egymást - és magunkat -, hogy ne féljünk elmondani a véleményünket természetesen bántó szándék és mód nélkül, hogy vállaljuk magunkat, mert ezzel időt és energiát spórolunk, s többnyire békességet is teremtünk - nem csak- magunknak.

KOMLÓ-SZABÓ ÁGNES, EGER, BRÓDY SÁNDOR KÖNYVTÁR

1/2 NÓTÁS, AVAGY ÉN MIÉRT NEM LETTEM KOKAS KLÁRA?

Ül egy Temesi Ferenc nevű pasas - bukott könyvtáros - a pesti Ibolya presszó előtt. Bagózik és dől belőle a piaszag. Egyszer csak elé áll a volt főnökkasszonya - szintén Ibolya - az Egyetemi Könyvtárból és rámutatva elégedetten ezt mondja: "Látja, Feri, könyv nélkül ide jut az ember." (Temesi Ferenc: Miért nem lettem...? Budapest: L'Harmattam, 2014. p. 38.) Tanulság: a tökéletlenség biztos út a Kossuth-díjhoz.

Egész kicsi korom óta fontos volt számomra a zeneszó. Bár abszolút botfülem volt, a szüleim mégis bíztak a Kodály-módszerben és a szolfézstanár tanácsára 7 évesen beírtak zeneiskolába. Néhány év alatt egész jól kikupálódtam. Meghallottam a hangközöket, tudtam diktálás után dallamot írni, rengeteget csiszolódtam az énekhangom. A zongoratanárnőmnek eltökélt szándéka lett, hogy felkészítsen a miskolci Batók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolára. Imádtam a zeneiskolát, de hetedikes koromra nagyon megkamaszodtam és igazából csak egy dolog érdekelt: mindenkinek a legváratlanabb helyzetekben ellent mondani. Így aztán nyolcadik után nem konziba, hanem angol tagozatra mentem. Ez is csak a zene miatt volt, már tudni illik, hogy értsem, mit énekel John Lennon és Mick Jagger. Lázadó korszakom végén, negyedik gimire döntöttem el: mégis csak zenével szeretnék elkövetkezendő életemben foglalkozni. Persze ekkor már késő volt, legalábbis művészi pályafutásom lehetőségét illetően. Négy éves kihagyást zongorázásban gyakorlatilag nem lehet behozni.

Ennek ellenére lázasan készültem a felvételre, nem adtam föl és másodszorra fölvettem a Ho Si Minh Tanárképző Főiskola magyar- ének szakára. Nem voltam rossz tanuló, ám az kétségtelen, csoporttársaim tehetségétől technikai téren fényévekre voltam. Leginkább az amatőr szóval tudnám illetni énekszakos főiskolai tevékenységemet. A diplomát azonban megszereztem, s ennek a diplomának köszönhetem, hogy 1999-ben a Bródy Sándor Könyvtárba jöhettek dolgozni zenei könyvtárosként.

Amikor a gyermekkönyvtárba kerültem, természetes volt a zenei foglalkozások tartása gyerekeknek. Sokféle ötletem született. Ezek eleinte egészen együgyű online számítógépes játékokra épültek. Eltelt pár év és végre fölfedeztem: Jé, mennyi hangszerekről szóló népmese van! És ezeket én is el tudom mondani! Ez volt az alapja a foglalkozásaim középpontjába kerülő hagyományos mesemondásnak, és ehhez kapcsoltam mindig valamilyen komolyzenei részletet. Éreztem, jók ezek, de valami mégis hiányzik belőlük. Ekkor Kokas Klára váratlanul és határozottan belépett az életembe.

Éppen csak annyit tudtam róla, Kodály Zoltán tanítványa volt. Ám olyan erővel lett jelen, hogy elkezdtem kutatni zenepedagógiai munkásságát. Rengeteg filmet néztem végig a tanításairól. Egyre jobban éreztem és lett bizonyossággá bennem: Igen! Ez az, amit a kicsi gyerekekkel én is csinálni szeretnék. Megalapozni és kialakítani bennük az aktív „zenefigyelmet” a szabad, improvizatív mozgás segítségével.

Azóta hetente legalább egyszer végignézem a Zene felemeli a kezeimet című filmet. https://www.youtube.com/watch?v=HOv_zDJGyaU
Hát így haladok én a tökéletesség felé.

PAUER ERIKA, EGER, BRÓDY SÁNDOR KÖNYVTÁR

BALGA-VARGA, AVAGY A SZOMJAS TROLL ÉS TÁRSAI ÉBREDÉSE

Gyermekkorom óta szeretek varrogatni. Nem mondom azt, hogy tudok, de igen nagy örömet jelent számomra és ráadásul pihentet is. Én sem vagyok tökéletes, mint ahogy egyikünk sem az. Bizonyára sokan vannak, akik tökéletesebb "varrogatók" nálam.

Második osztályos kisiskolás voltam, olvasóklubba jártam a művelődési házba, s a szomszéd teremben működött egy kézimunka szakkör. Mindig irigykedve néztem, mert jártak oda gyerekek és felnőttek, és nagyon szép dolgokat készítettek. Amikor kiállították a munkáikat – évente 2-3 alkalommal –, én is ilyen terítőket, bábokat és figurákat szerettem volna készíteni. A következő évben jelentkeztem is. Anyukám nem járt oda, így hát nem is éreztem magam ott olyan jól, mint ahogy vártam. A sikerélmény is elmaradt, ezért aztán ki is maradtam a szakkörből. Nem mondom, hogy nagyon "béna" lettem volna, de nem voltam olyan ügyes, mint azok a gyerekek, akik naphosszat a hímezgető nagymama, vagy anyuka mellett serteptéltek. Szerencsére mindez nem szegte a kedvem annyira, mint ahogy történhetett volna, s mindezek ellenére tovább varrogattam. Először csak a saját magam kedvére, eleinte a babámnak, később amikor nagyobb lettem már más dolgokkal is próbálkoztam.

Aztán gyermekeim születtek, s örömmel és gyakran készítettem nekik egyszerűbb játékokat. Sokféle technikát kipróbáltam a varrás mellett. Azt vettem észre, ezeket a játékokat a lányaim jobban kedvelték, többet használták, mint a készen vásároltakat. Egyszer csak azt láttam, hogy ők maguk is kezdenek ezt-azt bütykölni a saját maguk részére. Anca, a kisebb lányom még 3 éves sem volt, mikor rossz zoknikból ruhát eszabált a babáinak. Nem varrással ugyan, de saját tompa végű ollójával ügyesen méretre vagdosta a kiszuperált zoknikat.

Könyvtárosként már én kezdtem el rávenni a gyerekeket, időseket arra, hogy valamit csináljunk együtt. Sokszor volt a válasz – főként a nagyobbaktól, vagy felnőttektől –, hogy ó, hát ők aztán ehhez „bénák”! Később a gyermekkönyvtárba kerültem, s itt is gyakran kézműveskedünk a gyerekekkel, családokkal, felnőttekkel. Néha nehezen kezdik el. Főként a felnőttek, ám a végén a munka mindig sikerélményt hoz.

Tudom, nem kerültek ki az én kezem alól sem olyan darabok, amivel bevonultam volna a varrás történelmébe. De mindig szívesen csinálom, és azt látom, másoknak is örömet szerzek vele. Ez olyan sikerélményt ad, ami mindig inspiráló hatással van rám. Ezért mindenkit arra biztatok, bátran próbálja ki magát. Készítsen bármit, próbálkozzon, mert lehet, hogy nem lesz tökéletes, amit csinál, de az biztos, hogy egyedi lesz! Azt gondolom ez sokkal többet ér.

Könyves ember vagyok, könyvtáros. Így hát nem véletlen, hogy hivatásom és hobbim összetalálkozott. Az elmúlt néhány évben sikerült író-olvasó találkozókhoz kapcsolni a kézművességet. Nagy öröömre szolgált amikor sikerült meglepni Kiss Ottót a Barni macival, Varró Dánielt a Szomjas trollal. S ma már elmondhatom azt is, hogy Dániel Andrással utazott haza Matild és Margaréta, a beszélő kavics, a kuflikról már nem is beszélve. Ez nagy öröm és sikerélmény nekem.

PINTÉRNÉ PORDÁNY MÁRIA, EGER, BRÓDY SÁNDOR KÖNYVTÁR

HEVESTÉKA – Tudja-e Ön?

A HEVESTÉKA KSZR információk összegyűjtve megtalálhatók a Bródy Sándor Könyvtár honlapján:
<http://www.brody.iif.hu/hu/hevesteka>

KÖNYVTÁRKÖZI KÖLCSÖNZÉS

A Bródy Sándor Megyei és Városi Könyvtár átvállalja a KSZR tagkönyvtáraktól a könyvtárközi kölcsönzéssel kölcsönzött könyvek, dokumentumok visszaküldésének postaköltségét. A postai feladáskor a csomagra a "címezett fizeti" megjelölést kell kérni. A korábbi lehetőségek bármelyike alkalmazható továbbra is (személyes visszahozatal, küldés a cserék alkalmával, stb.)

KÖNYVBESZERZÉS

Könyvtári szolgáltató helyeink számára - egyéni egyeztetés alapján, külön térítés nélkül, a dokumentum-szolgáltatás keretén belül - beszerezzük az iskolai kötelező- és ajánlott olvasmányokat, valamint a településen leginkább érdeklődésre számot tartó könyveket, elvégezzük a leselejtezett kötetek pótlását. Segítünk a saját forrásból beszerezni kívánt könyvek kiválasztásában és kedvezményes beszerzésében. Valamennyit feldolgozzuk, és könyvtári használatra alkalmasan szállítjuk ki a településre. Könyvbeszerezéssel kapcsolatos kérdéseivel keressen Bennünket!

KÉZMŰVES ANYAGOK, IRODASZEREK

Ha szeretne rendszeresen kézműves foglalkozásokat szervezni a könyvtárban, segítünk az ehhez szükséges anyagok beszerzésében. Ha a napi könyvtári munkához irodaszere van szüksége, biztosítjuk az Ön számára.

Kiszállítással kapcsolatos információk	Folyóirat reklamáció
Kulcsárné Király Mária	Verle Ágnes
mozgokonyvtar@brody.iif.hu; 36/516-632/133 mellék, 30/409-9620	mozgokonyvtar@brody.iif.hu; 36/517-575
Módszertani kérdések, egyéb információk	
Farkas Márta	
fmarta@brody.iif.hu, 36/517-575; 20/546-1826	Könyvtárközi kölcsönzés
Komló-Szabó Ágnes	Veresné Lefler Katalin
szaboagi@brody.iif.hu; 36/517-576; 30/500-9443	hmkonyvtarkozoi@brody.iif.hu
Rendezvényszervezés, CORVINA CIRC modul használati információ	36/516-632/126 mellék
Oroszi Katalin	
oroszi.kati@gmail.com; 36/517-576; 30/501-0522	

CORVINA adatbázis építéssel kapcsolatos információ kérhető:

Retrospektív konverzióval kapcsolatos információk	Új könyvek feldolgozása, besorolási adatok
Komló-Szabó Ágnes	Palicz Zsuzsanna
szaboagi@brody.iif.hu; 36/517-576	palisa@brody.iif.hu; 36/517-575
ACQ modul, érkeztetés	JAVA problémák, felhasználói név, jelszó
Molnár Krisztina	Vas Gábor Tamás
mkriszti@brody.iif.hu; 36/517-575	vasgt@brody.iif.hu; 36/516-632/128 mellék

Kiadó:

Bródy Sándor Megyei és Városi Könyvtár
 3300 Eger, Kossuth Lajos u. 16.
 Fax: +36 36 516-596
 Tel.: +36 36 516 632
<http://www.brody.iif.hu>
 ISSN 1416 3535

Felelős kiadó:

Tózsér Istvánné igazgató

Szerkesztők:

Farkas Márta
 fmarta@brody.iif.hu
 Komló-Szabó Ágnes
 szaboagi@brody.iif.hu
 HEVESTÉKA Hálózati csoport
 Tel.: 36/517-576, 20/546-1826

Megjelenik: negyedévente.
 Készült 180 példányban